

Sait Yalçın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sait Yalçın

Ocak ayının soğuk bir kış günü memur bir ailenin ilk çocuğu olarak Çankırı İli Ilgaz İlçesi'nin küçük ve şirin bir köyünde dünyaya geldi.Orta okul yıllarından itibaren içinde şiire karşı büyük bir ilgi oluştu.Bu ilgi yıllar geçtikçe bir çığ gibi büyüyerek devam etti.Yaşadığı imkansız ve akılalmaz aşklar da şairin her geçen gün daha güzel şiirler yazmasına vesile oldu.Okul yıllarından itibaren şairin şiir dalında kazandığı birçok ödül de şiire verdiği önemi artırmasına neden olmuştur.

...Bir Kere

Bir daha gönlüme girmen imkansız,
Sen benim gözümde düştün bir kere...
Benimle vuslata ermen imkansız,
Son damlam; bardaktan taştın bir kere...

Seni sensiz sevmek varmış kaderde,
Umrumda değil bak; sevinç - keder de,
Bu aptal aşığın çekip gider de,
Aşk kuşum; avcumdan uçtun bir kere...

Hayat dedikleri bir küçücük sır,
Aştan yana sen de kalırsın kısır,
Her gece özlemle yastığın ısır,
Ayrılık şarabın içtin bir kere...

Sen benim rüyama giren tek korkum,
Kalmadı Mecnun'dan sayende farkım,
Hazin bir nakarat oldu her şarkım,
Rezil bir hayatı seçtin bir kere...

Gecemde yıldız yok; düş de kayboldu,
Kinimi yel aldı; öç de kayboldu,
Manasız dünyamdan aşk da kayboldu,
Yaşarken kefenim biçtin bir kere...

Sen benim karşıma çıkmayacaktın,
Kalbimi ateşle yakmayacaktın,
Hani yıllaryılı bıkmayacaktın?
Kadere terkedip kaçtın bir kere...

Kıskançlık ihanet sardı dört yanım,
Sonunda başardın; dondurdun kanım,
Senle geçen ömre artık isyanım,
Sen benim boyumu aştın bir kere...

Aşık Sait der ki; aşka aşığım,
Cananla gelecek meşke aşığım,
Aşk sofrasından boş çıktı kaşığım,
Gönül defterimden geçtin bir kere;
Son damlam bardaktan taştın bir kere...

Sait Yalçın

Ankara Garı

Ankara Garı'ndayız,
Ayrılmamıza yarım saat var.
Hava buz gibi ve bardaktan bosanırcasına yağmur yağıyor,
Sırılsıklam ıslanıyoruz...
Seninle elele trenin gelmesini bekliyoruz.
Ellerinin sıcaklığı son kez ısıtıyor içimi.
Derken o acı siren sesiyle
Kara lokomotif yanıyor istasyona,
Dudak dudaga vedalıyoruz.
Günlerce cölde kalmıs,suya hasret bir yolcu gibi
Öpüyorum ıslak dudaklarından.
Ayrılmak istemiyorum senden...
Neden sonra trene biniyorum.
Yarı acık pencereden son kez uzatıyorum ellerimi,
Parmaklarının ucuna dokunabiliyorum.
Ağır ağır hareketleniyor tren,
Yine o acı siren sesini duyuyorum.
Yavas yavas uzaklaşıyoruz.
El sallıyorsun son defa bana,
Ben de sana öpücükler gönderiyorum pencereden.
Ve önce küçük bir nokta kadar kalıyorsun,
Sonra da kayboluyorsun.
İşte böyle ayrılıyoruz Ankara Garı'nda.
O yolculuktan sonra trene hic binmiyorum artık.
Çünkü bana ayrılığımızı hatırlatıyor.
Hele Ankara Garı'na hic gitmiyorum,
Yanından bile gecmiyorum.
Aradan yıllar geçmesine rağmen
Sevgilim; ben seni özlüyor;
SENİ SEVİYORUM...

Sait Yalçın

Aşk Dilenen Na-merttir! ...

Senle karşılaştığım; an'a yazıklar olsun,
Sana ömrün adayan; cana yazıklar olsun,
Umarsız bıraktın ya; sana yazıklar olsun...

Bilmez misin ki sessiz atın çiftesi pektir;
Sen gibi vefasızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Vefa sende ne arar; başaramadın aşkı,
Muhteşem(!) aşkın sonu; oldu hazin bir şarkı,
El-aleme uyup da; yıktın ocağı-barkı...

O maziyi yaşamak; aşk değil inan derttir;
Sen gibi vicdansızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Seviyormuş da beni; başkaları engelmış(!)
Söylediği yalanlar; kendiliğinden gelmiş,
Bu aşk onun da sözde; taş kalbini hep delmiş...

Aşkın ardında durmak; kaya gibidir, serttir;
Sen gibi hayırsızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Unutmuşsun üç günde; verdiğin o sözleri,
Gerçek sandım yüzüme; gülen sahte yüzleri,
Geç de olsa anladım; kan kusan o gözleri...

Bende imiş aptallık; çektir, sen daha çektir;
Sen gibi vicdansızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Ölüm Allah'ın emri; ayrılık senin zevkin,
Gün gelecek senin de; kırılacak tüm şevkin,
Dibe vuracak birgün; o gururun ve erkin...

Benim yorgun yüreğim; yalpalasa da diktir;
Sen gibi hayırsızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

İstikbalime dair; hayallerimi yıktın,
Sonra karşıma geçip; yağ gibi üste çıktın,
Anladım ki üç günde; ilgiden, aşktan bıktın...

Sanma ki yaşattığın; hayatımda bir ilktir;
Sen gibi vicdansızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Ayrılıklar değil de; ahmaklık koyar bana,
Nasıl da inanmıştım; aşık olmuştum sana,
Bundan böyle seni de; haval'ettim Allah'a...

Böyle gördük babadan; Sait'im gerçek merttir;
Sen gibi hayırsızdan; aşk dilenen na-merttir! ...

Sait Yalçın

Aşk Okudum; Aşk Yazarım...

Kalın kalın kitaplardan,
Aşk okudum; aşk yazarım.
Gece yıldız-mehtaplardan,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Güfte olmuş dizelerden,
Şarkı olmuş bestelerden,
Aruzlardan, hecelerden,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Gönlüm dolsa yara bere,
Bulunmasa derde çare,
Gönül verip gül-izare,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Kimi avcı silah sınar,
Kimi yolcu, beni kınar,
Dilim: "AŞK, AŞK" diye kanar,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Aşktır benim bütün gayem,
Sonu meçhul bir hikayem,
Yoktur arsıza midarem,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Okullarda, sıralarda,
Minberlerde, mihraplarda,
Günahlarda, sevaplarda,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Büyük üstad-şairlerden,
Naat, destan, şiirlerden,
Koca koca şehirlerden,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Deryalardan, denizlerden,
Sararmış tüm benizlerden,
Mevlana'lar, Yunus'lardan,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Aşık Sait bilmez hile,
Bitmese de dertle çile,
ALLAH ' a götürsün diye,
Aşk okudum; aşk yazarım...

Sait Yalçın

Aşk Ve Ben...

Ben aşkın peşinden koştukça her an,
Aşk; gün-be gün benden uzaklaşıyor.
Yalnızlık canıma yettiği zaman,
Ölüm sessizliği hep yaklaşıyor...

Koskoca bir ömrü aşka adadım,
Kim yüzüme gülse, benimdir sandım,
Böylesi hayattan bıktım,usandım,
Çıktığım yokuşlar hep dikleşiyor...

Yüzüm gülse bile, içim kan ağlar,
Aşkla aramızda denizler, dağlar,
Emekler boş çıktı, virandır bağlar,
Sevdiğim güzeller na-mertleşiyor...

Bir temmuz akşamı güneş batıyor,
Odama yalnızlık aksi düşüyor,
Kime aşkım desem hep kaç çatıyor,
Hayaller kapımda hep bekliyor...

Hekimler derdime çare olmuyor,
Pınarlar kurumuş, kabım dolmuyor,
Neden akıllısı beni bulmuyor?
Gönlümü açtığım hep zıtlıyor...

Ne yemek, ne içmek zevk verir oldu,
Ben dertten kaçtıkça, dert beni buldu,
Gönül verdiklerim bir-bir kayboldu,
Bu hayat oyunu çirkeftleşiyor....

Aşık Oğuzhanım sonum yakındır,
Mısra mısra zülfü-yare dokundur,
Çaresi yok, bulacağın sukundur,
Duvarın, penceren sessizleşiyor...

Sait Yalçın

Aşk Ve Biz

Biz aşkı ölümsüz bilenlerdeniz,
Bir küçük davetle gelenlerdeniz,
Bir ömür boyunca sevenlerdeniz,
Ölene kadardır aşkımız bizim...

Kitabımızda hiç ayrılık yoktur,
Her bakış sineyi delen bir oktur,
Aşk için dökülen yaşlar pekçoktur,
Hiçbirşeyden yoktur korkumuz bizim...

Sanmayın aşk bizi üzer korkutur,
Ecele faydası olmaz korkudur,
Sevda bizim için içten şarkıdır,
Hayat boyu sürer şarkımız bizim...

Bizim aşkımızda ihanet olmaz,
Gönül kafesimiz bir gün boş kalmaz,
Yıllarca yaş döksek yüzümüz solmaz,
El-alemden budur farkımız bizim...

Yarle muhabbettir bütün maksatlar,
Umurda değildir zevkler,vuslatlar,
Kırlı yürekleri ancak aşk paklar,
İşte budur gerçek zevkimiz bizim...

Araya engeller koysa da felek,
Aşkı yüreklerden soysa da felek,
Bu masum gözleri oysa da felek,
Sevdayla döner hep çarkımız bizim...

Gecelerde rüyalarla avunur,
Gündüzleri gider,cananı bulur,
Ancak yar yanında gönül durulur,
Coşkun akan seldir duygumuz bizim...

Aşık Oğuzhan'ım aşka köleyim,
Aşkta mutluluğu ben ne bileyim?
En büyük dileğim,aşkla öleyim,
Emelimiz budur; ülkümüz bizim;
Ömür boyu sürer türkümüz bizim...

Sait Yalçın

Barış'ım Diye...

Barış Manço'nun Anısına...

Zamansız ölümün bizi kahretti,
Genç, yaşlı herkesi üzdü, mahvetti,
Hayatı bizlere nasıl zehretti,
Analar ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Yediden yetmişe herkes çok sevdi,
Dökülen gözyaşı ırmaktı, seldi,
Genç yaşta kendini toprağa verdi,
Babalar ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Bugün üç gün oldu vefat edeli,
Bizi gözü yaşlı koyup gideli,
Çocukların bile gönlü yareli,
Çocuklar ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Japonya'da bile hep kahroldular,
Kosova'da dahi seni andılar,
Besteler, güfteler öksüz kaldılar,
Şarkılar ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Hong Kong'tan Kore'den fakslar geliyor,
Bütün dünya karaları bağıyor,
Üç gün, üç gecedir yağmur yağıyor,
Tabiat ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Kendini dünyaya kabul ettirdin,
Sevgiyi kalplere sebil ettirdin,
Acıyı, kederi kebir ettirdin,
Gönüller ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Altı kıt'aya da Türk'ü tanıttın,
San'atın hepsinde gerçek kanıttın,
Yaşarken bile sen bence anıttın,
Tüm dostlar ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Gittin, gözü yaşlı koydun herkesi,
Vatan aşkı ile verdin nefesi,
Almadın hayattan bile hevesi,
Türkiye'n ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Öldüğünü duyduğum an yıkıldım,
Hem ağladım, hem kahroldum; sıkıldım,
Seninle beraber kabre sokuldum,
Bu SAİT ağlıyor 'Barış'ım' Diye...

Ruhun Şad Olsun BARIŞ ABİ'CİĞİM...

Sait Yalçın

Bayram Geldi

Bayram geldi hüzün doldu içime,
Bu bayram da gurbetteyim ben yine,
Ayrılık acısı çöktü gönlüme,
Gurbetteyim; bayram benim neyime...

Sait Yalçın

Ben Daha Ne Söyleyim?

Senin aşk dediğin şey, kuru laftan ibaret,
Benimse kastettiğim, YÜCE HAK'ka ibadet,
Her an başkalarından, bekler oldun icazet...

Böylesi muammalı, zayıf gönlü neyleyim?
Sevmeyi bilmezsin ki, ben daha ne söyleyim?

Yiyip-içmek, eğlenmek, güzel gelmişti hani,
Yalan dünya bunların, hepsi bomboş ve fani,
Bilmiyorum bu gönlüm, nasıl sevmiştin seni...

Yalancıyı silerim, işte ben hep böyleyim,
Sevmeyi bilmezsin ki, ben daha ne söyleyim?

Can-ı Canan'çün bilmek, işte benim zaafım,
Sevdiğini düşünmek, öyle sanmak tek gafım,
Pula tamah edene, söyleyecek yok lafım...

Yaratılanı hor gör, sonra de ki sevdiğim,
Sevmeyi bilmezsin ki, ben daha ne söyleyim?

Ayrılığı sen seçtin, ben seçmedim bu sonu,
Elimi verir-vermez, kaptırmıştım bak kolu,
Ortaya çıkardım bak, oynadığın oyunu...

Anıları aklımdan, sen gibi mi sileyim?
Sevmeyi bilmezsin ki, ben daha ne söyleyim?

Aşık Oğuzhan derler, benim garip adıma,
Gerçek aşkı seçenler, varır benim tadıma,
Yalnızlık düşse bile, şuan benim payıma...

Bir gün elbet mutluluk, beni de bulur derim,
Sevmeyi bilmezsin ki, ben daha ne söyleyim?

Sait Yalçın

Cam Yeşili Gözlerin...

Çaldığım tüm kapılar, yüzüme kapandılar,
Her kime güvendiğimse, hep sırtımdan vurdular,
Birşey olmamış gibi, kaçıp da sır oldular...

Karşılıksız sevmeler, beni mi buluyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Uykusuz gecelerde, ufukta izlediğim,
Yağmurlardan sorduğum, rüzgardan gizlediğim,
Hayallerim yıkıldı, gelmeni gözlediğim...

Penceremin camına, yağmurlar vuruyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Ölüm soğuk yüzüyle, artık beni çağırıyor,
Ettiğin tüm yeminler, kulağımda çınlıyor,
Sahildeki dalgalar, bu aşk için ağlıyor...

Denizin hırçınlığı şahidim oluyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Yalnızlıklar üstüne, kurulu bir dünyam var,
Yolun sonu yaklaştı, artık tüm zamanlar dar,
Gözümde mor halkalar, saçlarıma yağdı kar...

Odamda taş duvarlar, üstüme yürüyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Sanki fırtına kopmuş, evim - ocağım harap,
Çöllere düşmüşüm de, dört yanım olmuş serap,
Hayallerle yaşamak, böyle zorm'olur Yarab? ...

Ne yana dönsem orda, gözlerin oluyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Sendin gönül hırsız, sendin kalbimi çalan,
Garip - mutsuz bir hayat, bak işte senden kalan,
"Mazlumun ahı tutar"; derler ya, o da yalan! ...

Ettiğim beddualar, geri mi dönüyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Aşık Oğuzhan der ki, aşk gülüm kuruyor, gel,
Kabuslar hep bir olup, geceme doluyor, gel,
Alacakaranlıklar, hep seni soluyor, gel...

Karşiki tepelerde, çakallar uluyordu;
Cam yeşili gözlerin, karşımda duruyordu...

Sait Yalçın

Çağırır Beni...

Dilin her fırsatta hep RED dese de,
Gözlerin günaha çağırır beni.
Gecemden uykular çekip gitse de,
Hayalin bin aha çağırır beni...

Şu garip ömrüme sisler çökse de,
Kader genç yaşımda boynum bükse de,
Gönlüm aşk yüzünden çok dert çekse de,
Gülyüzün iflaha çağırır beni...

Razıyım,elinle ateşe itsen,
Mutlu bir düş gibi,zamansız bitsen,
Benden kaçır gibi terkedip gitsen,
İzlerin cenaha çağırır beni...

Gönlüm beklediği şevki bulmasa,
Aşkımın sonunda umut olmasa,
Gecem-gündüzümde huzur kalmasa,
Bu sevdan felaha çağırır beni...

Bu nasıl hayat ki, aşk alın yazım,
Güfte yarım kaldı,öksüzdür sazım,
Sen gittin gideli sahipsiz nazım,
Aşıklar dergaha çağırır beni...

Şu aşk deryasında yüzemediğim,
Bazen bir tek mısra yazamadığım,
Geceler boyunca çözemediğim,
Gizlerin sabaha çağırır beni...

Esiri olmuşum kutsal aşkının,
Bitmesi yakındır hazin şarkının,
Yeşil gözlerdeki o gözyaşının,
Zerresi eyvaha çağırır beni...

Aşık Oğuzhan'ım, zor sevilirim,
Eiler alay eder; ben övünürüm,
Her gün bin ölüp de, bin dirilirim,
Melekler ALLAH'a çağırır beni...

Sait Yalçın

Dediler

Erenler katından sordum ben aşkı,
'Yarin gözündeki buğu' dediler.
Dudaktan düşmez ki dedim o şarkı,
'Odur gönüllerin bağı' dediler...

Dedim, bu gençliğim uçtu aşk için,
Yar ise halimi görmüyor,niçin?
Tatlı uykularım kaçtı aşk için,
'Aşkın en kıymetli çağı' dediler...

Sordum ki, bu nasıl kıymet, anlatın,
Beni sizler hele az rahatlatın,
Şu yanık kalbime biraz su atın,
'O alev kurutmuş dağı' dediler...

Dedim, ne olacak bu işin sonu?
Elimi vermeden kaptırdım kolu,
Yok mudur bu aşkın şöyle oluru?
'İçtiğin aşk değil,ağı' dediler...

Söyleyin bu derdin sırrı ne ola?
Şifası yok mudur,vermez mi mola?
Ne vakit çıkarım ben de düz yola?
'Bilmez misin evlat,yoğu' dediler...

Ben bittim,anlayın, derdim büyüktür,
Taşınmaz bu yürek,sineme yüktür,
Bindiğim tüm dallar niçin çürüktür?
'Hasretten bu derdin çoğu' dediler...

Aşık Oğuzhan'ım karasevda mı?
Yoksa bütün sorun, çıkmaz yolda mı?
Nerede biter bu, karakolda mı?
'Çıkarma sinekten yağı'dediler;
'Belli olmaz solu-sağı' dediler...

Sait Yalçın

Değişen Ne?

Yazın bir başkasın, kışın bir başka,
Mevsimler mi,yoksa sen mi değiştin?
Yürek mi dayanır böylesi aşka?
Sevdalar mı,yoksa sen mi değiştin?

Değişmeyen tek şey, değişim midir?
Yoksa umutsuzca sevişim midir?
'Seni seviyorum' deyişim midir?
Yeminler mi,yoksa sen mi değiştin?

Saçların aklımı baştan alırdı,
Omuzdan aşağı; bele yakındı,
Her zülûf yüzüne düşen salkımdı,
Kesimler mi,yoksa sen mi değiştin?

Sen varken tüm dünya güzel gelirdi,
Gözlerin tek bana içten gülerdi,
Kalbin ayrılığa isyan ederdi,
İsimler mi,yoksa sen mi değiştin?

Eski resimlere baktım dün gece,
Kalbimi yeniden yaktım dün gece,
Bu aşk baştan sona en zor bilmece,
Resimler mi,yoksa sen mi değiştin?

Aşık Oğuzhan'ım aşkla yanardın,
Aşksız kaldığında bitap-naçardın,
Başın sıkışınca bana koşardın,
Çözümler mi,yoksa sen mi değiştin?

Sait Yalçın

Döneceksin Bana...

Bir akşamüstü döneceksin bana,
Avuçlarında kızıl karanlıklar...
Ellerin çatlamış, saçların ağarmış.
Kapımı çalacaksın, bir umut içinde belki hatırlar diye...
Ben çıkacağım o an karşına, göz göze geleceğiz.
Fakat; tanımama rağmen seni,
Affetmediğimi haykıracağım suratına...
Sen değil miydin beni boynu-bükük bırakıp,
Karşına ilk çıkan kişiyle benden kaçan?
...Ve sen değil miydin aşkıma,
Yarı yolda bırakan? ..

Bir gece yarısı döneceksin bana,
Saçlarında yıldızlardan bir demet,
Başını omzuma dayayıp, af dileyeceksin...
Gözyaşlarıyla yalvaracaksın bana "AFFET" diye...
Heyhat! İş işten geçmiş olacak çoktan.
Sen kendi yolunu, ben kendi yolumu çizmiş olacağız.
...Ve artık "AFFETTİM" desem bile bu sana yetmeyecek.
Çünkü; sen de biliyorsun ki, ben hayatta en çok
Tükürdüğünü yalayanlardan nefret ederim.
Bu yüzden de seni ömür boyu affetmeyeceğim...

Bir sabah tanyeli ağarırken döneceksin bana,
Gözlerinde bir mahmurluk.
Dizlerime kapanacaksın, ellerimi tutmak isteyeceksin.
Yaptıkların için pişmanlık duyduğunu anlatacaksın.
Ama ben, ben dinleyecek miyim sanıyorsun seni o zaman?
Bana yaptıklarını unutabilecek miyim?
Bir kalemde silmek kolay mı sanıyorsun söylediklerini?
Gururun aşkına engel olmuştu o zaman.
Şimdi aynı gururunu ayaklar altına alıyorsun.
...Ve gelip yıllar sonra bana,
Hangi yüzle yalvarıyor, ağlıyorsun?
Artık çokook geç değil mi? ...

Sait Yalçın

Dün Gece

Diyecek nen varsa söyle de kurtul,
Bu bitap halimi görmesin bir kul,
Gözümden yaşlar hep döküldü pul pul,
İpliğin pazara çıktı dün gece...

Sensiz bir hayatın anlamı da yok,
Böylesi bir aşkın zamanı da yok,
Yangınım söndürdün,dumanı da yok,
Kalbimde bin şimşek çaktı dün gece...

Ellerin sözüne kandın; terkettin,
Bu garip hayatı bana zehrettin,
Eskiden kin değil; yalnız nefrettin,
Nefretim kinime eşti dün gece...

Kendimi bilerek ateşe verdim,
Sanma ki, ben sensiz bir lokma yerdim,
Yaptığın her şeye 'EYVALLAH! ' derdim,
Bardaktan son damla taşıtı dün gece...

Hani, ben gün gelip hep gülecektim,
Zulüm bahçene de al güller ekdim,
Sabrettim; yine de işkence çektim,
Sabrım sınırını aştı dün gece...

Hayatın zindandan kalmadı farkı,
Böyle mi dönüyor feleğin çarkı?
Ne soyu bellidir; ne soppu,ırkı,
Geçmişin üstüme çöktü dün gece...

Çıkamaz bir sokağa saplandı yolum,
Şonunda kırıldı kanadım,kolum,
Öyle naçarlık ki,yoktur umudum,
Saçıma beyazlar düştü dün gece...

Aşık Oğuzhan'ım dünya böyledir,
Aşk insanı hem yer,hem de söyletir,
Dünyanın düzeni aynen öyledir,
Azrail kefenim biçti dün gece;
Hasretin kanımı içti dün gece...

Sait Yalçın

Gece Olunca...

Gündüz bir şekilde geçer de zaman,
Sensizlik çöküyor gece olunca.
Böylesi ayrılık ölümden yaman,
Şimşekler çakıyor gece olunca...

Sağnak yağmurlarla akar gözyaşım,
Yıllar var bitmedi, dertlidir başım,
Bir yüce sevdaya gönül vermişim,
Kalbimi yakıyor gece olunca...

Beni sevdiğin de yalanmış; yalan,
Aşk yarım kalanda ben oldum talan,
Yaralı bir yürek bak bende kalan,
Sorunlar çıkıyor gece olunca...

Demek gidiyorsun bir yaban ele,
Boynu bükük koyup sen bile bile,
Bülbül hasret kalmış bir gonca güle,
Göz nurum akıyor gece olunca...

Demek ki rüyaymış yaşadıklarım,
Umudu yarına taşıdıklarım,
Bir küçük hayalmiş o umduklarım,
Hep yolum tikiyor gece olunca...

Sait Yalçın

Gel Bana

Bir gün tak ederse canına hayat,
Engelleri aş a aş gel bana.
Aşka can adayıp; inatla dayat,
Kolların aç; koşa koşa gel bana...

Geçtiğim yollardan izimi sürüp,
Nerde-ne şekilde olursam bulup,
Hasretin o makus zincirin kırıp,
Özleminle coşa coşa gel bana...

Gözlerinde ümit eksik olmasın,
Dert çekip de güzel yüzün solmasın,
Ayrılıkla şu ömrümüz dolmasın,
Sahralardan düşe düşe gel bana...

Kader başımıza çorap örse de,
Gözün değil, beni düşün görse de,
Yüce dağlar aramıza girse de,
Tırnağınla eşe eşe gel bana,,,

Durdur n'olur boşa akan zamanı,
Telafi edelim bütün zararı,
İçinden gelerek al bu kararı,
Zorla değil; paşa paşa gel bana...

Aşık Oğuzhan'ım aşka sarılıp,
Aramıza giren yada darılıp,
İster sağnak yağmurlara takılıp,
Sel misali taşa taşa gel bana...

Sait Yalçın

Gidemiyorum

Gidiyorum diye çıksam da yola,
Kaderim bağlıyor, gidemiyorum.
Hayalin ufkumda vermiyor mola,
Kalbimi dağlıyor, gidemiyorum...

Yürek dayanmıyor sessiz vedama,
Dizgin vurulmuyor hırçın sevdama,
Her sabah şu mahzun bekar odama,
Gözlerin doğuyor, gidemiyorum...

Hasretin düşüyor bir an peşimden,
Gündüz hayalimden, gece düşümden,
Birşeyler kopuyor sanki içimden,
Yüregim çağlıyor, gidemiyorum...

Öyle bağlanmışım aşkın dününe,
Hazırlanıyorum veda gününe,
Mazimiz geliyor gözüm önüne,
Anılar ağlıyor, gidemiyorum...

Sen gidince aklım baştan gidiyor,
Senle beş dakika bana yetiyor,
Ayaklarım bile isyan ediyor,
Sözlerin eğliyor, gidemiyorum...

Aşık Oğuzhan'ım gitmek zor karar,
Gözgöze gelince heyecan sarar,
Ayrılık düşüncesi bile zarar,
Ecelim geliyor, gidemiyorum...

Sait Yalçın

Giderim...

Gitmekse tek benim payıma düşen,
Kadere ram olup, çiler giderim.
Ağlamaz der asla hiç kendi düşen,
Hırçın bakışlarla deler giderim...

Vedaya yok lüzum, dertle yansam da,
Seni gözü yaşlı görüp kansam da,
Hıçkıra hıçkıra ismin ansam da,
Kanlı gözyaşımı siler giderim...

Sanma ki o zaman hakkım helaldir,
Neş'eyle şakıyan dillerim laldir,
Seni bekleyense şer istikbaldir,
Sana cehennemi diler giderim...

Gül benzim sararıp aşkla solsa da,
Mazi yüreğimde anı kalsa da,
Gözüğe gelince gözüm dolsa da,
Başımı çevirip, güler giderim...

Beni yar bilmedin sen hiç nasılsa,
Ecel ellerinden tutup; asılsa,
Anasından ayrı kuzu nasılsa,
O kuzu misali meler giderim...

Gitmek ne demekmiş görürsün o gün,
Bir değil, bin defa ölürsün o gün,
Cismin musallada görürsün o gün,
Anıları hepten eler giderim...

Dillere düştüğün aşkı gizlersin,
Çölde yolcu gibi serap gözlüyorsin,
Öğuzhan'ım; gölgemi de özlüyorsin,
Tatlı uykuların böler giderim...

Sait Yalçın

Gidiyor...

Postacılar uğramıyor kapıma,
Karşı kaldırımdan gülüp; gidiyor.
Alištı dostlarım her tür gafıma,
Sensiz aklım başa gelip; gidiyor...

Aklıma gelmeyen geldi başıma,
Hasret kaldım ben de can yoldaşıma,
Hangi gece girsen garip düşüme,
Gülyüzün uykumu çalıp; gidiyor...

Hayatım çekilmez işkence sanki,
Her sözün labirent bilmece sanki,
Gönlüm el-alemden delice sanki,
Ellerim saçımı yolup; gidiyor...

Hele sensiz geçen akşamlar var ya,
Uykum isyanlarda,gözyaşım derya,
Ayrı geçen her dem insana kor ya,
Gözlerim boşluğa dalıp; gidiyor...

Ne yapsam,ne etsem çilem dolmuyor,
Dertlerin yerini umut almıyor,
Hayal kurmak bile çare olmuyor,
Hayalin ruhumu alıp; gidiyor...

Şu koca şehirde güzeller çoktur,
Senden başkasında hiç gözüm yoktur,
Kaşların hilalidir,kirpiğin oktur,
Her bakış sinemi delip; gidiyor...

İsmin duysam bile kalbim eriyor,
'Sen benim yegane aşkımsın' diyor,
Umulmadık yerde ümit veriyor,
Bir sözün aklımı çelip; gidiyor...

Aşık Oğuzhan'ım dert senli benli,
Çektiğim acılar gör ki ne denli,
Benim umutsuzca sevdiğim belli,
Gönlüm bir busene ölüp; gidiyor...

Sait Yalçın

Gidiyorum...

Gidişinle kalbimde, fırtınalar kopuyor,
O tufanın peşine, takılıp gidiyorum.
Sanma ki o gidişler, beni dertli yapıyor,
Ben de ayak izine, kapılıp gidiyorum...

Arsıza,uğursuza,sensiz söyle ne derim?
Senden vazgeçmek için,yoktur asla nedenim,
Ayağının altına, paspas olmuş bedenim,
Kapının eşiğine, atılıp gidiyorum...

Anlamazsın aşkımı,anlamazsın sen niçin?
Ölmek bile korkutmaz, bu uğurda sen için,
Öyle bir ateş ki bu, yakıyor için için,
Genliğin baharında, yok olup gidiyorum...

İçten bir gülüşüne, hasret kaldı gözlerim,
Seni anlatır hala, şiirlerim sözlerim,
Hasretindendir anla, asılırsa yüzlerim,
Ucuz bir kiprit gibi,yakılıp gidiyorum...

Bitmeyecek şunu bil, bitmeyecek bu aşkım,
İşkence de yapsalar,kopsa gövdemden başım,
Defnetmese kimseler, kalsa ortada na'sım,
Senin için ölümü, şan bilip gidiyorum...

Aşık Oğuzhan der ki, aşk beni benden etti,
Neş'em kısa sürdü de, aşkla bir ömür bitti,
Yardan ayrı yaşamak, artık canıma yetti,
Aşıklar dergahında, yoğrulup gidiyorum...

Sait Yalçın

Gittim

Bakisin aklımı aldı basımdan,
Bir çift ela gözde bogulup gittim...
Hic hayır görmedim bu genc yasımdan,
Sevda meclisinden kovulup gittim...

Ne bende hayır var,ne yüregimde,
'AŞKIM' diyen sesin hep kulagımda,
Son askım da sensin, son duragım da,
Tekmeyi havaya savurup gittim...

Sait Yalçın

Gittin Gideli

Gidişinle gözüm kanlarla doldu,
Düşmanlarım senin dostların oldu,
Dünyama simsiyah bir güneş doğdu,
Umutlar yıkıldı gittin gideli...

Dört yanımı sahte dostluklar sardı,
Hani içten yakan bakışın vardı,
Şu garip gönlüme dünyalar dardı,
Hayaller yok oldu gittin gideli...

Hasretinle başa çıkamaz oldum,
Senden başkasına bakamaz oldum,
Aşk okyanusunda yakamoz oldum,
Güneşim tutuldu gittin gideli...

Tanıdık yüzler de artık yabancı,
Kime güvendimse oldu yalancı,
Ne handa huzur var; ne mutlu hancı,
Saçlarım ak oldu gittin gideli...

Kalmadı aklımda esamen-resmin,
Rüyamda gördüm de değişmiş cismin,
'VEFASIZ' kaldı bak o güzel ismin,
Şu boynum büküldü gittin gideli...

Dilim bitirse de kalbim bitirmez,
Gezdiğim yollar da sana götürmez,
Postacılar senden haber getirmez,
Dertlerim çok oldu gittin gideli...

Aşık Oğuzhan'ım ömür bu işte,
Vuslat yok anladım ben bu gidişte,
Aşkın benim için artık inişte,
Bu hayat yük oldu gittin gideli...

Sait Yalçın

Görünmüyor

Aşka aşık oldum yanar gezerim,
Dünyada mutluluk yalan; sezerim,
'Yalnızlık çıkar hep falımda' derim,
Mutluluktan yana fal görünmüyor...

Kafamı bozmuşum güzel biriyle,
Mest etti o beni tatlı diliyle,
Sürükleniyorum aşkın seliyle,
Tutunacak tek bir dal görünmüyor...

Gül yüzü,gözleri,o narin eli,
Yarimin aşkıyla olmuşum deli,
Başımda esiyor hep kavak yeli,
Ondan başka rüzgar,yel görünmüyor...

Kapılmış gitmişim ben bir hayale,
Yüzü aya benzer, kaşı hilale,
Nasıl düştüm bilmem acep bu hale?
Seraplar kaplamış,çöl görünmüyor...

Ne ekersen onu biçersin bir gün,
Belki yarın olur,belki de bugün,
Tonlarca yaş döksen ne çıkar her gün?
Hayatından memnun kul görünmüyor...

Dünya senin olsa gör neye yarar?
Çuval çuval para,pul neye yarar?
Mutluluk yok ise mal neye yarar?
Mezara gidecek mal görünmüyor...

Üzülme be Aşık Oğuzhan boşa,
İster mes'ud,ister matemle yaşa,
Yazılan ne ise o gelir başa,
Nasipten öte bir yol görünmüyor...

Sait Yalçın

Güzel! ...

Gönül gözüm sensiz aşkı görmüyor,
Nasıl da gözlerim kör ettin güzel?
Verdiğim sözlerim birgün sürmüyor,
Beni de kendine benzettin güzel! ..

Benim için dünya değer 'MURAD'tın,
En küçük hatamı yüzüme çarptın,
Çepeçevre aşkın ile kuşattın,
Dört yanım aşkınla bezettin güzel! ..

Aklımı başımdan aldı gözlerin,
Beni benden bile çaldı gözlerin,
Gözüme gelince daldı gözlerin,
Niçin bana öyle göz ettin güzel?

Özleminle başa çıkamaz oldum,
Gözlerine derin bakamaz oldum,
Kendim yandım aşkla, yakamaz oldum,
Sensiz yatağımı buz ettin güzel! ..

Öyle düşkündüm ki iltifatına,
Yalvarıp,yakarıp geldim katına,
Sense bindin 'İNAT' adlı atına,
Dereyi,tepeyi düz ettin güzel! ..

Gittin,'HASRET' kaldı bak aşkın adı,
Sayende kalmadı hayatın tadı,
Garip gönlüm aşktan yine caymadı,
Aşkı yokluğunla yoz ettin güzel! ..

Ben sana gülerken, sen kaç çatardın,
Ben güzel söz derken, sen azarlardın,
Ben güller atarken, sen taş atardın,
Ardımdan hep kötü söz ettin güzel! ..

Aşık Oğuzhan'ım kırıldı şevkim,
Aşkındı dünyada en büyük zevkim,
Tükendi ümitler,zehr'oldu sevgim,
Umudu,neş'eyi az ettin güzel;
Yaktığım ateşi köz ettin güzel! ..

Sait Yalçın

Hepsi Yalancı

Yalan nedir bilmez denen,
Gözler yalan söyler oldu.
Yeminleri bir gün süren,
Söz(!) ler yalan söyler oldu...

Mazi ile avunurken,
Aşk kalpleri kavururken,
Çıkarsız aşk savunurken,
Diller yalan söyler oldu...

Gecemden söndü yıldızlar,
Aşkımı çaldı hırsızlar,
Kader mahkumu yalnızlar,
Kullar yalan söyler oldu...

Halime yaren gülüyor,
Dost-düşman derdim görüyor,
Meyva dalında çürüyor,
Dallar yalan söyler oldu...

Öyle içten bakardın ya,
Yüreğimi yakardın ya,
'Roma'ya çıkar' derdin ya,
Yollar yalan söyler oldu...

Hani beni seviyordun,
Benim için ölüyordun,
Falcı 'vuslat' der diyordun,
Fallar yalan söyler oldu...

Çabuk ol ömrüm eriyor,
Şaçıma karlar yağıyor,
Hep başkasını sarıyor,
Kollar yalan söyler oldu...

Sait yoktur dert örttüren,
Güçlü, borusun öttüren,
Bülbülü mahpus ettiren,
Güller yalan söyler oldu...

Sait Yalçın

İçimden Gelmiyor

Sana 'canım,aşkıım' demek,
Hiç içimden gelmiyor ki.
Karşılıksız aşkla sevmek,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Gözlerine bakmak bile,
Sözlerini tutmak bile,
Çağırınca gitmek bile,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Bittin bende yavaş yavaş,
Ne bir arzu, ne bir telaş,
Acele'tmek yok 'ARKADAŞ'
Hiç içimden gelmiyor ki...

Seni sende kaybetmişim,
Varlığında özlermişim,
Yokluğunu beklermişim,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Vuslat için dua etmek,
Çile çile seni çekmek,
Aşk tarlama seni ekmek,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Sende kalmış basiretim,
Sende kalmış haysiyetim,
Saymak sana mazeretimin,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Hasretinle çıldırmak yok,
Şarkımızı çıldırmak yok,
Bu son karar; caydırmak yok,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Oğuzhan'ım bu; şu demek,
Boşa gitmiş onca emek,
Ölsen bile yaşlar dökmek,
Hiç içimden gelmiyor ki...

Sait Yalçın

İnadına Aşk! ...

Herkes 'VAZGEÇ' dese bile,
Seviyorum inadına.
Ateş olsa çile çile,
Yanıyorum inadına...

Sigaramda duman duman,
Ciğerlerim vermez aman,
Bırakınca geçmez zaman,
İçiyorum inadına...

Gelmesen de bekliyorum,
Günü güne ekliyorum,
Arada bir tekliyorum,
Yürüyorum inadına...

Umutlarım hep yıkılsa,
Maziye dönmek zor olsa,
İki gözüm kanla dolsa,
Ağlıyorum inadına...

İnatçuyum; oğlak burcum,
Ödenmiyor gönül borcum,
Gelmez olsa o son yolcum,
Bekliyorum inadına...

Yıllar benden hesap sorar,
Gözlerim hep seni arar,
Keskin sirke küpe zarar,
Kızıyorum inadına...

Bilmiyorsun gönül-hatır,
Evim olsa bile yatır,
Sen yazmasan da tek satır,
Yazıyorum inadına...

Sait'im bitmez hiç derdim,
Mevlana'dan aşkı derdim,
Şanma gönlüm boşa verdim,
Ölüyorum inadına;
Seviyorum inadına...

Sait Yalçın

Kader

Umudum tükettin,hayalim çaldın,
Topyekün hayatım katlettin kader.
Bütün d slerimi elimden aldın,
Genç yaşta ömrümü mahvettin kader...

Bu bir isyan değil; sitem sadece,
Koymadın  mr mde ne gün, ne gece,
Hep boyun eğdim ben sendeki güce,
Bir lokma ekmeğim zehrettin kader...

Karşıma çıkardın o zalim kızı,
Kalbimi sardı bak bir ince sızı,
Niçin sevdirdin ki öyle arsız?
Bütün kalelerim zaptettin kader...

Nice güzelleri pas geçtin durdun,
şonra da başımı taşlara vurdun,
Ölmeden k llerim göğe savurdun,
Vuslat geldi derken; arkettin kader...

 nce yaktın, sonra ayırdın yardan,
Başım ıkarmadın hiç dertten-dardan,
Derdim diyememedim kimseye ardan,
Ömür akemi de sarfettin kader...

Nerde güzel görsem 'dost ol! ' dediler,
'Ayaklar altına post ol! ' dediler,
Benliğimi çaldı nankör kediler,
Yıllar var acıya garkettin kader...

Hep hasret yaşattın sevdaya, aşka,
Genliğimi çaldın, ne kaldı başka?
Gelmeseydim böyle hayata keşke...
Beni hep başından defettin kader...

Zindandır geceler uyku koymadın,
 mr -hayatımda tutku koymadın,
ile ektirmekten asla caymadın,
Hep derdi,kederi şartettin kader...

Aşık Oğuzhan'ım, zaman düşmanım,
Böylesi hayata oktaaan pişmanım,
Ne zaman yazdın ki ölüm fermanım?
Yaşarken mezara defnettin kader...

Sait Yalçın

Küskünüm

Senden ayrılalı yüzüm gülmüyor,
Şiire,şarkıya,söze küskünüm.
Gönlüm hiçbir yerde huzur bulmuyor,
Dereye,tepeye,düze küskünüm...

Ecelim geldi de huzur gelmedi,
Beni yaktı aşkla,zalim sevmedi,
Gökten ne yağdı da yer 'HAYIR' dedi,
Yağmura,doluya,buza küskünüm...

Sevdiğimi cümle alem biliyor,
Dost-düşman hepsi de hakkım veriyor,
Yıllar var bu aşkım göze geliyor,
Ellere yar olan kıza küskünüm...

Dertler nerde olsam beni seçtiler,
Ölmeden cismime kefen biçtiler,
Ömür mevsimlerim bir-bir geçtiler,
İlkbahar,yaz derken; güze küskünüm...

Sevda denilen şey içler acısı,
Ne torpili olur,ne de yağcısı,
Topu topu bir kuru yürek sancısı,
Aşk denen o sönmüş köze küskünüm...

Çok sevmenin bedelidir ayrılık,
Hangi kul görmüş ki böyle bağlılık?
Bu ne pişkinliktir,bu ne gayrılık?
Kızarmayı bilmez yüze küskünüm...

Hayat bu insanı nankör yaparmış,
Mecnun aşkla yanar; Leyla kaçarmış,
Kimi de ben gibi ağıt yakarmış,
Aşık usandıran naza küskünüm...

Aşık Oğuzhan'ım,aşktan hayır yok,
Balık baştan kokar; içten hayır yok,
Nereye gitsem ki, göçten hayır yok,
Karda kaybettiğim ize küskünüm;
Yakmayı bilmeyen göze küskünüm...

Sait Yalçın

Milat Olacak...

'Canım' dediklerim canımı aldı,
Senden tek hatıra bu şarkı kaldı,
Sevginin yerine nefretin doldu...
Aşkın yüreğimden azat olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Düştüğün hallere dostlar(!) gülecek,
Gidiyorum diye ağıt dizecek,
Aşkın kıymetini son gün bilecek...
Kendi benliğine cihat olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Hem gitmek istiy'cek, gitmeyeceksin,
Ağlayıp, gözyaşın silmeyeceksin,
Gönülden isteyip; ölmeyeceksin...
Durumun böylesi tezat olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Vız gelir içini döksen de ele,
Gidişim dert ol'cak,sözlerim çile,
Kırgın bakacaklar gözlerim bile...
O son bakışlarım cellat olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Kimse duymayacak feryatlarını,
Şilen olmayacak gözyaşlarını,
Öpmek yetmeyecek esbablarımı...
Taş kalbin gölgeme biat olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Aşık Oğuzhan'ım; yas tutacaksın,
Kimsesiz kalacak, pas tutacaksın,
Kabuslar içinde boğuşacaksın...
Belki de son sözün 'İMDAAAT! ' olacak;
Ayrıldığımız gün MİLAT OLACAK...

Sait Yalçın

Ne Zaman Kavuşacağız? ...

Bu özlem ne kadar sürecektir daha?
Seninle ne zaman buluşacağız?
Aşkımız ne vakit kalkacak şaha?
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Seninle ayrıldık bir hiç yüzünden,
Babası belirsiz bir piç yüzünden,
Bir inat uğruna o göç yüzünden,
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Sıla gurbet oldu, gurbetse sıla,
Görölmüş şey midir böyle muamma?
Beş vakit ismin var bütün duamda,
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Öyle özledim ki, çölde su gibi,
Savaşta-cephede bir pusu gibi,
Anasından ayrı bir kuzu gibi...
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Aramıza giren yollar çaresiz,
Sarılmak isteyen kollar çaresiz,
Çıkmayı bekleyen fallar çaresiz,
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Yüce dağ başında duman aşkına,
Nuh Kavmi'ni yutan Tufan aşkına,
Kutsal Kitabımız KUR'AN aşkına,
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Sait'in aşkınla del'olmadan gel,
Akan gözyaşları sel olmadan gel,
Aşk kalbe, kalp aşka el olmadan gel,
Sevgilim ne zaman kavuşacağız?

Sait Yalçın

Ne Zaman Seni Düşünsem,

Ne zaman seni düşünsem,
İçim ürpertiyle dolar.
Gözlerimden kan damlar,
Elim ayağım yanar; tutuşur,
Dilim dolaşır,yüreğim hızla çarpar..
Yerinden çıkacakmış gibi olur..
Ne zaman seni düşünsem,
Açlığım,susuzluğum son bulur.
Eksi kırk derecede de kalsam,üşümem.
Hayalinin sıcaklığı ısıtır beni...
Ne zaman seni düşünsem,
Gecemden uykular kaçar,
İsyan eder gözlerim sensizliğe,
İnat ederler:'UYUMAM' diye...
Sabahlara kadar sürer bu inadı gözlerimin,
Dalıp dalıp gider boşluktaki hayaline...
Ne zaman seni düşünsem,
Söz dinlemez olur duygularım,aklım,düşüncelerim..
Güç yetmez olur hiçbirine.
Aklım başka isyan eder,yüreğim başka...
...Ve sensiz geçen her demde, hayallerim başka...
Sensizliğin koynunda odam; taş duvarlar,
Bu kapılar,pencereler; bu ev,bu eşyalar;
Elbiseler; hepsi ama hepsi isyan eder sensizliğe, benimle beraber...
Öylesine apansız, öylesine çaresiz bir durum işte...
Ne zaman seni düşünsem,
Düşünmek mi? ...

-HİÇ AKLIMDAN ÇIKMIYORSUN Kİ-...

ALLAH KAHRETSİN! ...

Sait Yalçın

O Öldü! ...

Seni soracaklar yıllar sonra bana dostlarım,
Bir vefasız vardı diye.
Ne oldu o unutulmaz askına diyecekler,
Nerde kaldı sevgin?
Anlatamayacağım belki beni terkettiğini,
Dudaklarım titreyecek.
Gözlerimde kalan son iki damla yas da,süzülecek yanaklarımdan,
Titrek bir sesle onlara;
'O öldü! ' diyeceğim...
Seni soracaklar bir sonbahar aksami
Yagan yagmurdan ıslanmamak için,evlerine kosusan insanlar bana.
Deger miymis diyecekler,ugrunda ölmeye?
Hani ömür boyu ayrılmayacaktın,
Bitmeyecekti askın diyecekler.
Bense boynu bükük dinleyeceğim onları,
Haklı oldukları için söyleyecek söz bulamayacağım.
Lanetler yagdıracagım yine hayata,talihe,
Kelimeler düğümlenecek bogazıma belki de,
'O öldü! ' diyeceğim...
Seni soracaklar Ankara Garı'ında,trenden inen yolcular bana,
Adını bile unuttum onun diyeceğim.
İnanmayacaklar,inanamayacaklar söylediklerime belki,
Anlamayacaklar bu askin bittigini.
Beni nasıl da sırtımdan vurdugunu anlatacagım onlara,
Yaptığın ihanetleri,kalleslikleri bir bir sayacagım.
Simdi nasıl bir bataklığa düştüğünü söyleyeceğim.
Ahlarımın yerde kalmadığını,
Bana yaptıklarının cezasını cektigini anlatacagım.
Dilim varmayacak belki söylemeye ama;
'O öldü! ' diyeceğim...

Sait Yalçın

O Sevdan Nerde...?

Kendime Soruyorum

Hani ömür boyu sürecekti aşk,
Destanlar yazdığın o sevdan nerde?
Herşeylerden önce gelecekti aşk,
Tırnakla kazdığın o sevdan nerde?

Ardından konuşup, yüze gülerdi,
En acı günleri sana o verdi,
Göz göre göre hep yalan söylerdi,
Moralin bozduğun o sevdan nerde?

Onla geçen günler ruhuna dardı,
Aşk dolu sandığın geceler ardı,
Kiskandırmak için çaba harcardı,
Sırların çözdüğün o sevdan nerde?

Onun için yaşlar döktün ömrünce,
Çılgına dönerdin gözü değince,
Günlerce üzse de bir an gülünce,
Divane gezdiğin o sevdan nerde?

Dokunduğun ele eller dokundu,
Öptüğün dudaklar ele yar oldu,
Tertemiz duygular artık kayboldu,
Gururun ezdiğin o sevdan nerde?

Aşık Oğuzhan'ım Mecnun olmuştun,
Ateş olup her gün kalbe dolmuştun,
Oysa ki onunla her gün ölmüştün,
Canından bezdiğin o sevdan nerde...?

Sait Yalçın

Pardon! ...

Aşka can adamak töre bilmişim,
Ağlamış; yanında yaşım silmişim,
Ne yazık ki senin için elmişim...
Söylediğin sözü gerçek sanmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

Diyar diyar gezip sende durmuşum,
Başımı taşlara boşa vurmuşum,
Gözyaşın görünce deli olmuşum...
Gözünden akan o yaşa kanmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

İçime işleyip kanım emmiştin,
Ayrılmamak için andlar vermiştin,
'Senle olmak tek gayemdir' demiştin...
Demek ki bir söze boşa yanmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

Sözlerin kapına kul etmiş idi,
Dünyayı gözümde pul etmiş idi,
Bakışın gözümü kör etmiş idi...
Önce sarhoş olup; sonra ayılmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

Ayrılınca vefa dersin bitti mi?
Çektirdiğin çile artık yetti mi?
Ben çektikçe seni mutlu etti mi? ...
'Sevgilim' demene hep inanmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

Aşık Oğuzhan'ım öldürdün işte,
Son nefeste olsun güldürdün işte,
Aşkınla belamı buldurdun işte...
Bir bakış-gülüşe hep aldanmışım;
Pardon! Ben seni yanlış anlamışım...

Sait Yalçın

Sana Çıkıyor

'Kurtuldum' diyerek o heyecanla,
Baktırdığım fallar sana çıkıyor.
Senden kaçır gibi ters adımlarla,
Gittiğim tüm yollar sana çıkıyor...

Kaç gece uykusuz vardım sabaha?
Kaç gece seninle girdim günaha?
'Affetsin' diyerek YÜCE ALLAH'a,
Ettiğim dualar sana çıkıyor...

Ümitler,dilekler sır oluyorken,
Tomurcuk güllerim hep soluyorken,
Labirent dünyamda kayboluyorken,
Döndüğüm köşeler sana çıkıyor...

Dostlarla oturup dertleşiyorken,
Bambaşka şeylerden bahsediyorken,
Gözlerim ufukta dolaşıyorken,
Kurduğum hayaller sana çıkıyor...

Saçına ayrılık tacın tak gülüm,
Artık sen de gönlün aşkla yak gülüm,
Gençliğim aşk için uçtu bak gülüm,
Günler,aylar,yıllar sana çıkıyor...

Yüce dağlar aşkımın tek şahidi,
Bak kimler sultandı; kimler şah idi?
Olsam da aşkının bin kez şehidi,
Verdiğim tüm canlar sana çıkıyor...

Üzülme; eğilmez o mağrur başın,
Yine de vazgeçmem yüz olsa yaşın,
Güneşim gözlerin,hilalim kaşın,
Kayan o yıldızlar sana çıkıyor...

Aşık Oğuzhan'ım, dert alın yazım,
Değişir mi acep bu kara yazgım?
Bir köşe başında ağlarken sazım,
Besteler,güfteler sana çıkıyor...

Sait Yalçın

Sana Sığındım

bu yakarış Sana ALLAH'IM

Bütün ümitlerim bittiği anda,
Son ümidim deyip; SANA SIGINDIM.
Yalnızlık canıma yettiği anda,
Suyla ekmek yiyip; SANA SIGINDIM...

Dost bildiklerim hep çekildiğinde,
Tüm dünyam başıma yıkıldığında,
Gözümden kanlı yaş döküldüğünde,
Gözyaşlarım silip; SANA SIGINDIM...

Kahpelik mertliğe üstün gelende,
Sevilen hep nankör; naçar seven de,
Düşmanlarım alay edip gülende,
Tek dost seni bilip; SANA SIGINDIM...

Bu kalp beni bir gün ondurur diye,
Ayrılık zincirim kırdırır diye,
Beni de gün gelir güldürür diye,
Karanlığı delip; SANA SIGINDIM...

Hep sevmek olmuyor, sevilme gerek,
Yerilmekten bıktım, övülme gerek,
Aşk için can verip, ölmek gerek,
Karşılıksız sevip; SANA SIGINDIM...

Bir yiğit yürek çıksa, sevse beni,
"SEVİYORUM ULAN!" dese "BEN SENİ",
Aşardım o zaman türlü engeli,
Senden aşk dilenip; SANA SIGINDIM...

Hayır yok yıllardır yeşil-elada,
Kendi na'sım gördüm her bir selada,
Yazmışsındır diye Kal-ü Be'la'da,
Bir sebep dileyip; SANA SIGINDIM...

Aşık Oğuzhan'ım aşka aşığım,
Yar yüreğindeki köşke aşığım,
Cananla gelecek meşke aşığım,
Bin kez secde edip; SANA SIGINDIM...

Sait Yalçın

Sen Benim Herşeyimsin! ..

Sen Benim Herşeyimsin! ..
Çöl ortasında gördüğüm serabım,
Şoframda tuzum,
Bir yudum suyum,
Bir lokma ekmeğim sensin...
Sen umudum; sen hasretim,
Sen, sen, sen! ...
Sen benim biricik sevdalımsın.
İstesen de, istemesen de aşkım; tutkum
Hep sensin...
Sen benim nartanem; sen benim birtanem,
Geceleri sabahlara dek gelmesini beklediğim uykum,
Gündüzleri çılgına çeviren özlemimsin.
Sen yaratılış gayem,
Sen gözlerimde ferim,
Sen hayatımın anlamısın.
Sen yok musun sen?
SEN BENİM HERŞEYİMSİN! ...

Sait Yalçın

Sen Oldun! ...

Boşuna düşmüşüz seninle dile,
Ben ağlarken; gülüp bakan sen oldun.
Ben aşkın yüzünden çekerken çile,
Pire için yorgan yakan sen oldun...

Ne yapsa darılmaz bülbül hiç güle,
Kalmak istemezsen git güle güle,
Ne sana muhtacım,ne senli güne,
Arı gibi beni sokan sen oldun...

Hep kaçtın; sonunda yoruldu işte,
Ürkek bir ceylandın,vuruldu işte,
Gözyaşı sandın da yanıldın işte,
O son gün gözümde akan sen oldun...

Hani benim sevgim sende pekçoktu?
Hani bir bakışım kalp delen oktu?
Benden başkasıyla evlilik yoktu!
Parmağına yüzük takan sen oldun...

Verdiğin sözleri unuttun, neden?
Hani bendim seni tek mutlu eden?
Aşkımın başbaşa bırakıp giden,
Sevda sarayımı yıkan sen oldun...

Farketmez sen yoksan yaşamak; ölmek,
Lal oldu dillerim hepilmek ilmek,
Sana mı kalmış be kadrimi bilmek?
Canımı,ruhumu sıkan sen oldun...

Senin olsun; gül de,lale,zambak da,
Vedasız giderken şöyle dön bak da,
Sana gönül veren zaten ahmak da,
Genç yaşta belimi büken sen oldun...

Aşık Oğuzhan'ım aşk alın yazım,
Kurumak bilmiyor şu benim tuzum,
Sensiz de yaparım,yok sana lüzum,
Her an yüregimde çakan sen oldun...

Sait Yalçın

Sen Ve Özlem

Aşkın ismi, ismin olmuş bir kere,
Ne yapsam da kalpten sökemiyorum.
Şu gönlüm işvenle dolmuş bir kere,
Başkaların nazın çekemiyorum...

Seneler geçse de üstünden aşkın,
Gariban yüreğim matemde; şaşkın,
Set tutmaz dalgalar hırçın ve taşkın,
Niçin bu ıstırap, bilemiyorum...

Güzeller önümde el pençe dursa,
Hergün onlarcası kalp kapım vursa,
Hepsi de ben dolu hayaller kursa,
Senden gayrısını sevemiyorum...

İnan bu sözlere Allah şahittir,
Aşkla ölen kalpler bil ki şehittir,
Bizde verilen söz, namus; ahittir,
Verdiğim o sözden dönemiyorum...

Ufuklara dalsam güneş olurdun,
Azıcık ürpersem ateş olurdun,
Havasız da kalsam nefes olurdun,
Seni özlemeye kıyamıyorum...

Aylar var görmedim o gül çehreni,
Özledim sevgilim, özledim seni,
Yalnız rüyalarda öpsen de beni,
O tatlı busene doyamıyorum...

Çılgındı gecemiz, günümüz çılgın,
Akıldan çıkmayan dünümüz çılgın,
Senden sonra kalbim aşklara yılgın,
Senin gibi seven bulamıyorum...

Aşık Oğuzhanım uçtu gençliğim,
Bir güzel kız için göçtü gençliğim,
Ölmeden kefenim biçti gençliğim,
Seni düşünmeden duramıyorum...

Sait Yalçın

Seni Diledim

Günlerce aşkınla ipe un serip,
Uykusuz rüyada seni diledim.
Yüzlerce fakire sadaka verip,
Gariban duada seni diledim...

Sendin göz açtığım anda gördüğüm,
Sensiz geçen günüm-gecem kördüğüm,
Senle olmak için bahse girdiğim,
Yazıda-turada seni diledim...

Ben çekem bu derdi,sen keyfine bak,
Bizi de mutlaka kavuşturur HAK,
Kapkara saçlarım oldular hep ak,
Beyazda-karada seni diledim...

Hayat durur aşka bel bağlayınca,
Coşsam; tutan olmaz ben çağlayınca,
Bulutlar ağlardı ben ağlayınca,
Yağmurlu havada seni diledim...

Sen yaramaz bebek, aşkımsa beşik,
Yanında olmazsam bir gardım düşük,
Gel de gör halimi kalp delik-deşik,
Kalpteki yarada seni diledim...

Ben aşk sarhoşuyum,içsem ne yazar?
Derde çare sensin, eyleme nazar,
Öyle bir dert ki bu, içtikçe azar,
Attığım narada seni diledim...

Ümitkar bir cümle için şükredip,
Her gece ismini bin kez zikredip,
Senin için türlü derde sabredip,
Düştüğüm belada seni diledim...

Aşık Oğuzhan'ım o ela gözde,
Şen vardın baktığım her türlü yüzde,
Ölüp de dirildim bestede sözde,
Yazdığım mısrada seni diledim...

Sait Yalçın

Sevgiliye...

Hayret etme sevgili; aşk beni senle buldu,
Asık - mutsuz şu yüzüm; senin sevginle güldü...

Tenim tenini özler; gözüm yolunu gözler,
İsmin dilimde dua; aklımdan çıkmaz sözler...

Çanım yoluna kurban; ömrüm senindir inan,
Ölüm bile vız gelir; sen hep yanımda olsan...

Dert çekmek bile güzel; senle olmaksu sonu,
Ayrılıklara inat; aşk bir gönül oyunu...

Onca çileme rağmen; elde varsa yalnızlık,
Bu ne perhiz güzelim; aşkta olmaz kurnazlık...

İdamımsa kararın; aşk için buna değer,
O değeri sen bana; verememişsin meğer...

Aşkla kumar olmaz ki; bell'olur seven yürek,
Bilmez misin sevgili; bükülmez çelik bilek...

'Vcdansız' ismin ile; sen de arşivlenirsin,
Birşey olmamış gibi; yad ile evlenirsin...

Tüm vefasızlar gibi; unuturum seni de,
Değmezmiş der, boşverir; avuturum beni de...

Zifiri karanlıklar; sabaha ulaşıyor,
Bilmem ki bu necaset; nereden bulaşıyor? ...

Her gecenin sabahı; oluyor olmasına,
Kim bilir neler vurur; gecenin yaftasına? ...

Hayalimin gölgesi; hep seni izleyecek,
Bu yaptığın na-mertlik! Ne vardı gizleyecek? ...

Çook yakındır sevgili; o ahım seni vurur,
Zannetme ki o akan; göz pınarların kurur...

İsyana da gerek yok; böyleymiş demek kader,
Gün gelir kahpe dünya; SAİT de senden gider...

Sait Yalçın

Seviyorsam Senin İçin...

Gözlüğünü seviyorum,
Her zaman güzel gözlerinle
Buluşabildiği için.
Saatini seviyorum,
O narin bileğini sarabildiği için...
Kolyeni seviyorum,
Bembeyaz sinende,
Sabahlayabildiği için.
Kemerini seviyorum,
İncecik beline
Sımsıkı sarılabildiği için.
Kırmızı rujunu seviyorum,
Her sabah öpülesi dudaklarına
Dokunabildiği için.
Ayakkabılarını seviyorum,
Çifte kugu ayaklarını,
İçinde hapsedebildiği için.
Bir tek o kırmızı kalpli
Beyaz gömlegini sevmiyorum,
Senin ne kadar kalpsiz birisi olduğunu
Hatırlattığı için...

Sait Yalçın

Sığındığım Tek Liman! ... İLAHİ AŞK

Bu gidişin sonu yok; bu gidiş gidiş değil,
Fani aşkları bırak; git de ALLAH'a eğil,
Hep yandın da ne oldu; yaklaşıyor bak menzil! ...

'İLAHİ AŞK'tır çare; gerisi hep hikaye;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

'Aşk-aşk' dedin yıllarca; geldi ömrün bak güze,
Ömrün sonu gelse de; çıkacağı yok düze,
Hayallerle harcadın; gelemedin yüz yüze...

Ne geçti ki eline; yüreğin pare pare;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Yıllarca aradığın; aşkı da bulamadın,
Binlerce ok atsan da; bir ceylan vuramadın,
Amaçsız kaldı dünyan; umuda varamadın...

Neden aşkta bu ısrar; hayırsıza midare?
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Aşkla yakıp kaçtılar; ne geçti ki eline?
Deli-divane oldun; düştün hep el diline,
Yazık değil mi akan; o gözyaşı seline...

Çözüm ararken dahi; kaldın hepten biçare;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Baktığın göz yalanmış; duyduğun sözler yalan,
Yüreğin parça parça; aşkın sonu hep talan,
Sonrası umutsuzluk; yine sensin bak nalan...

'KUN-FEYEKUN'un gizi; dünyayı saran hale;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Beşeri aşklar seni; pas geçtiler durdular,
Seni yakan güzeller; kendileri buldular (!)
Sonra da başlarını; hep taşlara vurdular...

'Eden bulur' derler de; isyanın gülizare;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Aşık Oğuzhan der ki; yalan aşkları bırak;
'İLAHİ AŞK'tır inan; gideceğin son durak,
ALLAH öyle Yüce'dir ki; deryayı eder çorak...

Sığınağın ALLAH'sa; düşürmez seni dare;
Son nefesin gelmeden; bağlan 'HAKİKAT YAR'e...

Sait Yalçın

Yalnizlik

Sabahlara kadar savas verdigim,
Uykusuz gecemin adi YALNIZLIK.
Ugruna bu gencligimi serdigim,
Sev'i sarabinin tadi YALNIZLIK...

Kimisi cok sever; kimi metheder,
Benimse ask dolu kalbim fetheder,
Kimi de kactikca pesinden gider,
Sevda sifresinin kodu YALNIZLIK...

Bakarsin birlikte getirir keder,
En olmadik yerde terkedip gider,
Bilinmez ne zaman ihanet eder,
Belki de nankör bir kedi YALNIZLIK...

Bazen bir dost olur,bazense abi,
Sanki derin kuyu; görünmez dibi,
Icin icin yakar beni mum gibi,
Bu ask ocaginin 'od'u YALNIZLIK...

Gecinip gitmeye yoktur niyeti,
Ödenmez o varsa askin diyeti,
Gün gelir zamansiz keser bileti,
Ask orkestrasinin udu YALNIZLIK...

O son gün yazilir mezar tasina,
Aldirmaz döktüğüm tüm gözyasina,
Çekilmez bir dert ki,düsman basina,
Şevmek sucum ise kadi YALNIZLIK...

Nereye kactimsa o beni buldu,
Gül benzim sarardi, ask icin soldu,
Ismimle birlikte anilir oldu,
Garip SAIT'in soyadi YALNIZLIK...

Sait Yalçın

Yarab! ...

Beşeri aşklardan uslandı gönlüm,
İlah-i aşkına talibim Yarab! ...
Hayal-i cananla paslandı gönlüm,
Koskoca bir derde sahibim Yarab! ...

Gözlerim kurudu, yaş gelmez oldu,
Kabuslar kapladı, düş gelmez oldu,
Yeklerin yüzünden şaş gelmez oldu,
Kader oyununda mağlubum Yarab! ...

Can dediğin ne ki, tende emanet,
Kırk yaşına değin çektim hep zahmet,
Bana da bahşetsen bir uluğ rahmet,
Mecnunlar, Keremler rakibim Yarab! ...

Çıra gibi yandım aşkın elinde,
Dedi-kodu oldum ağyar dilinde,
Artık sırra erdim doğum günümde,
Ancak kırk yaşımda galibim Yarab! ...

Çile yumak yumak sardı içimi,
Ben de istemedim böyle seçimi,
Hayat dedikleri bir düş biçimi,
Artık dolacak mı, kalp cebim Yarab? ...

Ëzelden sığındım ben varlığına,
Ömür boyu her dem el açtım sana,
İlah-i aşkını nasip et bana,
Göster yaratılış sebebim Yarab! ...

İstikbal karanlık, dünlerim yasta,
Aşk ile yakanlar vurdular yafta,
Gün yüzü görür mü, dersin bu hasta?
Garip bir kulunum Sait'im Yarab;
İlah-i aşkına talibim Yarab! ...

Sait Yalçın

Yazıklar Olsun

Neyleyim sensizliği,neyleyim yalnızlığı?
Sensiz geçen zamana,an'a yazıklar olsun...
Neyleyim itibarı,neyleyim mutluluğu?
Aldığım ünvanlara,san'a yazıklar olsun...

Yoksan yanibaşımda,dünyam zindan oluyor,
Yüzüm hep gülse bile,şu yüreğim ağlıyor,
Bu ayrılık ruhumu,bedenimi dağlıyor,
Unutursam ki seni, bana yazıklar olsun...

Ayrılmak şöyle dursun,uzaklaşmam bile,
Kendimi nar'a attım,yok ki bunda bir hile,
Gölgen gibi izlerim,rüyam-hülyam seninle,
Anılırsam isminsiz,şan'a yazıklar olsun...

Dünyam sensiz olmuyor,bunda şüphem yok ki hiç,
Ne zaman ayrı düşsem, çeker sana gizli güç,
İstiyorsan kanımı,iliğimi hep sen iç,
Damarımda dolaşan,kana yazıklar olsun...

Kıskanırım saçını, okşasa bile bir yel,
Neyin varsa aç-konuş,ben değilim sana el,
Bir sabah hiç habersiz,kızıl ışıklarda gel,
Seni getirmeyecek,tan'a yazıklar olsun...

Bir ömür paylaşılan, onca anıdan sonra,
Hiçbir şeyi ben sana, söylettirmedim zorla,
Yüreğimi bırakıp,kaçacaksan bu korla,
Çekip gidersen eğer, sana yazıklar olsun...

Sen yoksan şu dünyanın, nimetinden banane,
Varsan eğer ömrümün, tüm kışları şahane,
Canım birşey istemez,ne yemek ne meyhane,
Sensiz yiyip-içtiğim,nan'a yazıklar olsun...

Aşık Oğuzhan der ki, gözlerine abad et,
İstersen vur zincire,ister isen azat et,
Aşkından ölmek bile,benim için saadet,
Uğrunda vermediğim,cana yazıklar olsun...

Sait Yalçın

Yeter! ...

Allah'ım kurtarsın beni bu dertten,
Muhanete muhtaç olduğum yeter!
Medet bekletmesin bir gün na-mertten,
Her dem gül misali solduğum yeter!

Hayaller sarmış hep; dörtyanım serap,
Dertlerin yüzünden şu gönlüm bitap,
Ölüp de dirilmek bu m'ola YA RAB?
Hergün binlerce kez öldüğüm yeter!

Kalbim bir söz için erir nedense?
Türlü türlü dertler bulur nedense?
Krizler peşpeşe gelir nedense?
Saçımı başımı yolduğum yeter!

Etrafımı sarmış kara dumanlar,
Karamsar olurum böyle zamanlar,
Yangınımı söndürmüyor ummanlar,
Ateşler içinde yandığım yeter!

Yalvarsam, yakarsam aynı sızılar,
Değişmek bilmiyor kara yazılar,
Garip gönlüm yine aşkı arzular,
Böyle boynu bükük kaldığım yeter!

Aşık Oğuzhan'ım kaçtı seneler,
Bir vefasız için uçtu seneler,
Gözyaşı dökmekle geçti seneler,
Sagnaclar misali yağdığım yeter! ...

Sait Yalçın